

խանը, եւ արարողութենէն ետեւ եկեղեցական-
ներն ու իշխանները հաւաքուեր եւ կարդացեր
են: « . . . Դարձեալ ասաց իշխանն Հայկազ թէ
խօճայ Նազարն տուաւ ունել զՄեղքիսէթն ի
Շահոյն, որ զսպանիլ տայր, ես աղաչեցի խօճայ
Նազարն որ եթող. . . Այժմ Դաւիթն այլ
գնացեալ է ի Սպահան, եւ Աւետիսն կայ ի Էջ-
միածին եւ ասվիս զգեցեալ, եւ մեզ սիրելու-
թեան թուղթ է առաքեալ, որ մեր յԵրուսա-
ղեմայ գալն փոքր ի շատէ աստուածավախու-
թիւն տեսաք ի նմա: Բայց Ասլանինանէ լսեցաք
թէ ի հրամանոց կողմանէ թուղթ է եղեր ա-
ռաքեր ի Կ.Պոլիս . . . : » Ի վերջոյ որոշեր են՝
որ Սպահան երթան եւ Մեղքիսեդին առաջար-
կեն, որ կաթողիկոսութենէն հրաժարի, եթէ
ընդդիմանայ՝ զինքն սպաննեն: Ահա իր խօսքերը՝
« . . . խորհուրդ մեր այս է . . . որ գնամք ի
Սպահան, քարոզեմք ջուղայեցոյցն զաստուա-
ծային բանն, եւ սուրբ հարցն կանոնաց այն
սուտ կաթողիկոսին կամ սիրով հրաժարել
անապատս մտանել, ապա թէ բուռն իշխանու-
թեամբ ընդդիմանայ, մահացանել կամք
լիցի, թէ ջուղայեցիքն միաբանին ընդ մեզ, եւ
այլ խորհուրդ բազում վասն Աստուծոյ օրինացն,
եթէ հաճոյ է քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ, եղիցի,
աղօթիւք, ապա թէ ոչ կամք Տեառն . . . »: Այս Մով-
սէս այն վարդապետն է որ յետոյ 1629ին Էջ-
միածնի կաթողիկոս եղած է, եւ ինքն ալ Հռոմ
դաւանութեան թուղթ շրկած ըլլալուն համար՝
նոյն Գր. Վ. կեսարացիէն յանդիմանական նա-